

Katedra sociální a kulturní antropologie
Filosofická fakulta, Univerzita Pardubice
POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

TÉMA: SROVNÁVACÍ STUDIE: POJETÍ EVROPSKÉ IDENTITY NA ESN MARMARA A ESN PARDUBICE

AUTOR: Bc. SLAVÍKOVÁ Lucie

VEDOUCÍ DP: PhDr. Adam Horálek, Ph.D.

Předložená práce Lucie Slavíkové se věnuje tématu evropské identity prostřednictvím výchovy. Výchova je pro budování etnické, národní, či dokonce nadnárodní identity ústředním nástrojem, ať už mluvíme o výchově institucionální nebo jiné. Projekt Erasmus je bezesporu jedním z pilířů evropské integrace i ve smyslu budování ideálů evropanství mezi mladou generací. Tento fakt je v úvodní části práce také poměrně dobře rozvinut a doložen. Jak ale reálně funguje budování této identity a jaké nástroje fungují a jaké nikoliv?

Dílčímu nástroji budování evropské identity – ESN – Erasmus Student Network – se věnuje právě tato práce. Autorka si zvolila pro srovnání ESN na univerzitách v Pardubicích a tureckém Marmara. Volba obou terénních výzkumů vychází z autorčina pobytu na Erasmu v Turecku a aktivní účasti v ESN na Univerzitě Pardubice. Ačkoliv srovnání těchto dvou odlišných světů může být na první pohled podivné, jedná se o země, které do sítě Erasmus spadají, a na které se tedy úvodní myšlenka budování evropských hodnot a ideálů vztahuje. Proto mě zajímalo, zda tedy ESN k takovým hodnotám skutečně vede.

Práce je velmi teoretická, respektive popisná a kompilační, a to zejména v prvních cca 20 stranách práce. Přestože si autorka volí metody, teorie, terén a vše patřičně rozebírá, v práci mi chybí jedna zásadní věc – hlubší zamyšlení nad tím, co je to evropanství, jaké jsou jeho atributy a jak zkoumat tyto hodnoty a atributy u zkoumaných subjektů. Autorka sice provádí relativně rozsáhlé rozhovory a poctivě a poměrně rozsáhle cituje informanty v praktické části práce. Nicméně při čtení se nemohu ubránit pocitu, že stále tu chybí ona podstatná analytická rovina, která je pro antropologii tolik zásadní. Nevidím zde kritický rozměr uvažování nad samotným konceptem a otázky pokládané informantům za příliš obecné, aby mohly být podkladem pro hlubší analýzu. I přes to ale autorka k dílčím závěrům dochází a poměrně strukturovaně je uvádí. V závěru práce je pokus o srovnávací analýzu, který ale trochu připomíná rekapitulaci již uvedeného. Nicméně pro čtenáře tato kapitola přeci jen trochu názorněji třídí dílčí výsledky.

Předložená práce je po obsahové stránce poněkud předčasným, nevykrystalizovaným či v terénu nevhodně uchopeným produktem. Ne snad, že by byla celkově špatná, to nikoliv, ale chybí jí antropologická perspektiva, kreativita, kritické myšlení, a naopak jí přebývá mechanické zpracování. I

počet respondentů, jejich volba a hloubka rozhovorů či získaných informací nejsou na magisterské úrovni zrovna reprezentativní. Po formální stránce hodnotím práci ambivalentně. Nemohu vytknout práci nic, co se týče práce s literaturou, citování či přílišné „přejímání“ z existujících zdrojů. Na druhou stranu jazyk samotný je často velmi strojový, a hlavně syntax autorce evidentně dělá potíže. Gramatické chyby se v práci najdou také, ale v nijak výrazném množství.

Práce formálně splňuje náležitosti diplomové práce, a proto ji mohu doporučit k obhajobě. Současně ale vidím značné limity v terénním výzkumu, teoretickém uchopení tématu a schopnosti interpretace.

Práci doporučuji i přes výše uvedené nedostatky k obhajobě a navrhuji známku D.

V Taipei dne 5. 5. 2022

PhDr. Adam Horálek, Ph.D.